

மகாபகோபாத்ராசா, டாக்டர்

பு.

கணபதிதனை.

சு ரு க் க

அ நு ட் ட ா ன வி தி.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்தது.

இது

மேற்படியார் மருகரும், மாணுக்கரும்,

வித்துவசிரோமணியுமாகிய

ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளையவர்கள்

மாணுக்கர்

சுவாமிநாதபண்டிதரால்

சென்னப்பட்டணம்

தமது

சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பிழிப்பிக்கப்பட்டது.

பிலவங்காளு கார்த்திகைமீ

த அநுட்டானவிதி, மற்சமாநிசம்பிசுத்
விய அநாசாரம் இல்லாதவாய், சைவா
இனத்தில் விசுவாசமும் நியமமும் உடைய
உள்ள சமயதீக்ஷிதருக்கு உரியது.

மயதீக்ஷிதருக்குப் பஞ்சம்பிரம சடங்கநியா
கூடாது; சடங்க நியாசமாத்திரமே விதிக்கா
யது. அவர் பீசங்கூட்டி மந்திரம் உச்சரிக்க
யது. ஆதலினாலே, பஞ்சம்பிரம நியாசம் இல்
லும், பீசம் இல்லாமலும், இவ்வநுட்டான
நமுதப்பட்டது.

U. V. S. IYER LIBRARY
SANT NAGAR MAIPASUR

கணபதிதுணை.

நி த் திய க ரு ம வி தி.

சைவசமய மரபிலே பிறந்தவர் எல்லாரும், எழாமயசிலாவது, ஒன்பதாம் வயசிலாவது, சமயநிகைபெற்று, அதுட்டானஞ் செவ்வையாகப் பழகிக்கொண்டண்பரியந்தம் விடாது செய்க.

நாடோறுஞ் சூரியோதயத்துக்கு முன்னே நித்திரை விட்டெழுந்து, “சிவ சிவ” என்று நெற்றியில் விபூதி தரித்து, கணபதையே நம என்று குட்டி, குருப்பியோ நம என்று கும்பிட்டு, சிவபெருமானே இருதயத்திலே தியானித்து ஒருதோத்திரமாவது சொல்லிக்கொள்க.

அதன்பின் எழுந்து புறத்தேபோய், மலசலயோ சனஞ் செய்து, செளசம்பண்ணி, தந்தசுத்தியெய்து, முகங்கழுவி நெற்றியில் விபூதி இட்டுக்கொள்க.

நீர்நிலையை அடைந்து ஸ்நானஞ்செய்து, ஈரத்தவடடி, நெற்றியில் விபூதி இட்டு உலர்ந்த சுத்த வஸ்திரம் தரித்துக்கொள்க.

அதுட்டானபாத்திரத்தை வெள்ளையிட்டு, அலம்பி, சுத்தசலம் பூரித்து, சுத்தபூமியிலே சிறிது சலம்

விட்டு, அதன்மேற் பாத்திரத்தை வைத்து, கிழக்குமுகமாகவேனும் வடக்குமுகமாகவேனும் இருந்து, விபூதி இட்டுக்கொண்டு அதுட்டானம் பண்ணுக.

வியாதியினாலே ஸ்நானஞ்செய்யமாட்டாதவர், கால் கழுவி, ஈரவஸ்திரத்தினால் உடம்பெங்குந் துடைத்து, உலர்ந்த சுத்தவஸ்திரத்தினால் ஈரந்துவட்டி, நெற்றியில் விபூதி இட்டு, வேறு உலர்ந்த சுத்தவஸ்திரந்தரித்து, ஆசமனஞ் செய்துகொண்டு அதுட்டானம் பண்ணுக. அதுவுஞ் செய்யமாட்டாதவர், நெற்றியில் விபூதி இட்டு, சிவபெருமானைத் தியானித்து, சிவமூலமந்திரத்தை மனசிலே சிந்தித்துக்கொண்டு கிடக்க.

வீட்டுக்கு விலக்காயுள்ள பெண்கள், மூன்றுநாளஞ் சிவமூலமந்திரத்தை மனசிலே சிந்தித்துக்கொண்டு, நான்காநாள் ஸ்நானஞ்செய்து அதுட்டானம் பண்ணுக.

மூலமந்திரம்.

சிவமூலமந்திரம்———நமசிவாய.

தேவிமூலமந்திரம்———உமாதேவ்யை நம.

விக்கினேசரமூலமந்திரம்———கணபதயே நம.

சுப்பிரமணியமூலமந்திரம்———சரவணபவாய நம.

சூரியமூலமந்திரம்———சிவசூர்யாய நம.

சித்தியகருமவிதி.

ப தி ர ம ன ம ன் தி ர ம்.

ஈசாநாய நம.

தற்புருஷாய நம.

அகோராய நம.

வாமதேவாய நம.

சத்தியோசாதாய நம.

இந்த ஐந்தும்
பிரம மந்திரம்.

இருதயாய நம.

சிரசே நம.

சிகாயை நம.

கவசாய நம.

நேத்திரேப்பியோ நம.

அஸ்திராய நம.

இந்த ஆறும்
அங்க மந்திரம்.

ஆ ச ம ன ம ன் தி ர ம்.

ஆத்தும தத்துவாய சுவதா.

வித்தியா தத்துவாய சுவதா.

சிவ தத்துவாய சுவதா.

சுருக்க
அநுட்டானவிதி.

பூமிசுத்தி.

அஸ்திராயபடு என்று தானிருக்கும் பூமியைச் சலத்துவியினாலே தெளிக்க.

கணபதி குரு வந்தனம்.

கணபதயே நம என்று குட்டி,
குருப்பியோ நம என்று கும்பிடுக.

சலசுத்தி.

அநுட்டான சலத்தை,—

நமசிவாய என்று, வலக்கைச் சுட்டுவிரல் நடுவிரல்களை உள்ளே மடக்கிப் பெருவிரலுக்கும் அணிவிரலுக்கும் நடுவாக, நிரீக்ஷணமும்,

அஸ்திராய படு என்று, பெருவிரலுதியையுஞ் சுட்டுவிரலுதியையுஞ் சேர்த்து ஒவியெழுப்புதவினாலே, திக் குப்பந்தனமும்,

கவசாய வெளஷ்டி என்று நீட்டிய சுட்டுவிரலினாலே அவகுண்டனமுஞ் செய்க.

ஆசமனம்.

ஆத்தம தத்துவாய சுவதா.

வித்தியா தத்துவாய சுவதா.

சிவ தத்துவாய சுவதா.

என்று, பெருவிரலடியிற் சார்ந்த உழுந்தமிழ்ந்து சலத்தினால், ஆசமனஞ் செய்து,

அஸ்திராய படு என்று அதாங்களிரண்டையும் பெருவிரலடிக்கொண்டு இடமாக இரண்டிதாமும், உள்ளங்கைக்கொண்டு கீழாக ஒருதாமும் துடைத்துக்கைகழுவி,

இருதயாய வெளஷ்டி என்று பெருவிரலோடு கூடிய அணிவிரலினாலே, முகம், வலமூக்கு, இடமூக்கு, வலக்கண், இடக்கண், வலக்காது, இடக்காது, கொப்பூழ், மார்பு, வலத்தோள், இடத்தோள், சிரசு என்னும் இப்பன்னிரண்டிடங்களையுந் தொட்டுவிடுக.

விபூதிசுத்தி.

விபூதியை வலக்கைப் பெருவிரல் நடுவிரல் அணிவிரல்களால் எடுத்து, இடக்கையில் வைத்துக்கொண்டு,

அஸ்திராய படு என்று விபூதியிலே சலத்தைத் தெளித்து, அவ்விபூதியில் ஒரு சிறுபங்கைப் பெருவிரல் அணிவிரல்களினாலே தொட்டு,

௬

சுருக்க அநுட்டானவிதி.

அஸ்திராய படு என்று, இராஷ்டர்பொருட்டு நிருதிமூ
லையிலே தெறித்து, விபூதியை,
நமசிவாய என்று நிசீக்ஷணமும்,
அஸ்திராய படு என்று திக்குப்பந்தனமும்,
கவசாய வெளஷ்டி என்று அவசுண்டனமுஞ் செய்து,
வலக்கையான் மூடிக்கொண்டு,
ஈசானாய நம என்பது முதலிய பதினொருமந்திரத்தாலும்
அபிமந்திரிக்க.

வி பூ தி ஸ் ந ா ன ம்.

வலக்கையின் பெருவிரலணிவிரல்களால் விபூதித்
தூளியை எடுத்து,
அஸ்திராய படு என்று தலைதொடங்கிக் காலளவும் பூசி,
இடக்கையில் உள்ள விபூதியைப் பெருவிரலோடு
கூடிய நடுவிரலினாலே,
இருதயாய நம என்று சலம் விட்டு,
கவசாய வெளஷ்டி என்று குழைத்து, நடுவிரன்மூன்றினு
லும்,
ஈசானாய நம என்று சிரசிலும்,
தற்புருஷாய நம என்று நெற்றியிலும்,
அகோராய நம என்று மார்பிலும்,
வாமதேவாய நம என்று கொப்பூழிலும்,

சத்தியோசாதாய நம என்று, வலமுழந்தாள், இடமுழந்தாள், வலப்புயம், இடப்புயம், வலமுழங்கை, இடமுழங்கை, வலமணிக்கட்டு, இடமணிக்கட்டு, வலவிலா, இடவிலா, முதுகு, கழுத்து என்னும் மற்றையிடங்களிலுந் திரிபுண்டரமாகத் தரிக்க.

ம ந் திர ஸ் ந ற ன ம்.

எஞ்சிய விபூதியோடு கைநிறையச் சலம்விட்டு, கும்பகமுத்திரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு,

ஈசானாய நம என்பது முதலிய ஐந்துமந்திரத்தை உச்சரித்துச் சிரசிலே புரோகித்துவிட்டுக் கைகழுவுக.

ஆ ச ம ன ம்.

முன்போல ஆசமனஞ் செய்க.

பிராணாயாமம்.

வலக்கையிற் சுட்டுவிரலையும் நடுவிரலையும் உள்ளே மடக்கி, பெருவிரலினால் வலமூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு ஒருதரமும், பெருவிரலணிவிரல்களினால் வல இட மூக்குக்களைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒருதரமும், அணிவிரலினால் இடமூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒருதரமுமாக,

அ

சுருக்க அநுட்டானவிதி.

ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொருமந்திரத்தை
மூன்றுதரம் உச்சரித்து,
நமசிவாய என்று வலக்காதைப் பொத்துக.

சி வ தீ ர் த் த க ர ண ம்.

இருதயாய வெளஷ்டி என்று புருவநடுவில் உள்ள
அமிர்தத்தை நுதிவளைந்த சுட்டுவிரலினால் எடுத்து
துச் சலத்தினிடத்தே வைத்து,
நமசிவாய என்று அபிமந்திரித்து,
அஸ்திராய படி என்று திக்குப்பந்தனமும்,
கவசாய வெளஷ்டி என்று அவருண்டனமுஞ் செய்க.

ம ந் திர ரா பி டே ஷ க ம்.

வலக்கையினுற் சலத்தை அள்ளி இடக்கையில் விட்
டுக் கும்பகமுத்திரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு,
ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொரு மந்திரத்தை
உச்சரித்துச் சிரசிலே புரோகழிக்க.

மா ர் ச் ச ன ம்.

சலத்தை வலக்கையான் மூடி,
ஈசாநாய நம என்பது முதலிய பதினொருமந்திரத்தினால்
அபிமந்திரித்து, வலக்கையினாலே சலத்தை எடுத்து,

இடக்கையில் விட்டுவைத்துக்கொண்டு, அவ்விடக் கையினின்றும் கீழே ஒழுுகின்ற சலத்தை வலக் கையினாலே,

ஈசாநாய வெளவுடி என்பது முதலிய பதினொருமந்திரத் தினாலே சிரசின்மேலே தெளித்துவிடுக.

அ க ம ர் ஷ ண ம்.

எஞ்சிய சலத்தை இடக்கையினின்றும் வலக்கையில் விட்டு, மூக்குக்குச் சமீபத்திலே பிடித்துக்கொண்டு, அந்தச் சலம் வெண்ணிறமுடைய தருமவடிவமாகி இடமூக்கினாலே உள்ளே புகுந்து அங்குள்ள பாவத் தை அழித்ததாகவும், அந்தப்பாவம் மைக்குழம்பு போல வலமூக்கினாலே புறத்தே நீங்கிக் கையில் வந்ததாகவும் பாவித்து, வலக்காற் பெருவிரலிற் சுவா விக்கும் அக்கினியிலே,

அஸ்திராய உம் படு என்று புருவமுரிப்புடனே விட்டு, அந்தப்பாவஞ் சாம்பரானதாகப் பாவித்து, அஸ்திராய படு என்று கை கழுவுக.

ஆ ச ம ன ம்.

முன்போல ஆசமனஞ் செய்க.

க வ ச லே வ ஷ்ட ன ம்.

கவசாய வெளஷ்டி என்று வலக்கையிற் சலத்தினாலே
தன்னை வலமாகச் சுற்றுக.

த ரு ப் ப ண ம்.

இரண்டு கையுநிறைந்த சலத்தினாலே,
நமசிவாய என்று மூன்றுதரம் தருப்பணஞ் செய்து,
நமசிவாய என்று பத்துத்தரஞ் செபித்து,
நமசிவாய என்று மீட்டும் ஒருதரம் தருப்பணஞ் செய்து,
ஈசானாய சுவாகா என்பது முதலிய பதினொருமந்திரத்தி
னால் ஒவ்வொருதரம் தருப்பணஞ் செய்து,
உமாதேவ்யை சுவாகா என்றும்,
கணபதயே சுவாகா என்றும்,
சரவணபவாய சுவாகா என்றும் ஒவ்வொருதரம் தருப்ப
ணஞ் செய்க.

ஆ ச ம ன ம்.

முன்போல ஆசமனஞ் செய்க.

தீ ர் த் தே தா ப ச ங் கா ர ம்.

முன்னே சலத்தில் வைத்த அமிர்தத்தை,
இருதயாய வெளஷ்டி என்று, நுதிவளைந்த சுட்டுவிரலி
னால் எடுத்துப் புருவநடுவிலே ஒடுக்கிவிடுக.

சூ ரி யே ரா ப ஸ் தா ன ம்.

இரண்டுகையுநிறையச் சலம்விட்டுப் பிடித்துக்கொண்டு,

ஈசாநாயநம என்பது முதலிய பதினொருமந்திரத்தை உச்சரித்து,

சிவசூரியாய சவாகா என்று ஒருதரம் தருப்பணஞ்செய்க.

செ ப வி தி.

அஸ்திராய பதி என்று, தான் இருக்கும் பூமியைச் சலத்தினாலே புரோகூழ்த்து,

வடக்குமுகமாக ஆசனத்திருந்து, முன்போலக் குட்டிக் கும்பிட்டு, பிராணாயாமஞ் செய்து, சிவபெருமானுடைய உருவத்திருமேனியாகிய உருத்திரவடிவத்தைத் தியானிக்க.

உ ரு த் திர த் தியா ன ம்.

மைக்களமு மான்மழுவும் வரதமுட னபயமுறும்
மெய்க்கரமு நாற்புயமும் விளங்குபணிக் கொடும்பூணுஞ்
செக்கருறு மதிச்சடையுஞ் சேயிழையோர் பாகமுமாய்
முக்கணிறை யாங்காண முன்னின்றே யருள்புரிந்தான்.

இப்படித் தியானித்துக்கொண்டு, சிவமூலமந்திரத்தை நூற்றெட்டுத்தரமும், தேவிமூலமந்திரம் கணபதி

மூலம்கொண்டாராது, டாக்டர்

மூலமந்திரம் சுப்பிரமணிய மூலமந்திரம் என்னும் இவை
களைத் தனித்தனியே பத்துத்தாமுஞ் செபித்து, பின்பு
முன்போலக் குட்டிக் கும்பிட்டுப் பிராணாயாமஞ் செய்து
தோத்திரம்பண்ணுக.

சி வ ஸ் தே தா த் திர ம்.

முடிக்கொண்ட மத்தமு முக்கண்ணி னோக்கு முறுவலிப்புந்
துடிக்கொண்ட கையுந் துதைந்தவெண் ணீறுந் சரிசுமுலாள்
படிக்கொண்ட பாகமும் பாய்புவித் தோலுமென் பாலினெஞ்சிற
குடிக்கொண்ட வானில்லை யம்பலக் கூத்தன் குரைகமுலே.

கடையவ னேனைக் சுருணையி னூற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின்றோல்
உடையவ னேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
சடையவனே தளர்ந்தேனெம்பிரானென்னைத்தாங்கிக்கொள்ளே.

வேதநா யகனே போற்றி விண்ணவர் தலைவா போற்றி
மாதொரு பாகா போற்றி மறுசம யங்கண் மாளப்
பேதகஞ் செய்வாய் போற்றி பிஞ்சுகா போற்றி யான்செய்
பாதக மனைத்துந் தீர்க்கும் பராபரா போற்றி போற்றி.

சீராருஞ் சதூர்மறையுந் தில்லைவா முந்தணரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராரும் கடல்புடைகும் வையமெலா மீடேற
ஏராரு மணிமன்று ளெடுத்திடு வடிபோற்றி.

தே வி ஸ் தே தா த் திர ம்.

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய விருணீங்கச்
சிரந்தழுவு சைவநெறித் திருநீற்றி னொளிவிளங்க
அரந்தைகெடப் புகலியர்கோ னமுதுசெயத் திருமுலைப்பால்
சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரீபூங் கழல்போற்றி.

வி நா ய க ஸ் தே தா த் திர ம்.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவுங்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம தள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்தப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

சு ப் பி ர ம ணி ய ஸ் தே தா த் திர ம்.

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவருந் ததிக்க நின்ற விராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேண் மலரடி போற்றி யன்னுன்
சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

ச ம ய சூ ர வ ர் ந ா ல் வ ர் தே தா த் திர ம்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்தபிரா னடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்றெண்டர் பதம்போற்றி
ஊழிமலி திருவாத ஜூர்திருத் தான்போற்றி.

அறுபத்துமூவர்தோத்திரம்.

தத்து மூதெயின் மூன்றுத் தழலெழ

முத்து மூரன் முகிழ்த்த நிராமய

சித்து மூர்த்திதன் ருளினை சேரறு

பத்து மூவர் பதமலர் போற்றுவாம்.

இப்படித் தோத்திரம்பண்ணியின்பு எழுந்து,

இந்திராய நம என்று கிழக்கிலும்,

அக்நயே நம என்று தென்கிழக்கிலும்,

யமாய நம என்று தெற்கிலும்,

நிருதயே நம என்று தென்மேற்கிலும்,

வருணய நம என்று மேற்கிலும்,

வாயவே நம என்று வடமேற்கிலும்,

குபேராய நம என்று வடக்கிலும்,

ஈசாநாய நம என்று வடகிழக்கிலுங் கும்பிட்டு,

பார்வதீசமேதபரமேசுவராய நம என்று, வடக்கு நோக்கி

மூன்றுதராஞ் சாட்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து எழுந்து

ஆசமனஞ் செய்து,

அஸ்திராய படு என்று இருக்குமிடத்தைச் சலத்தினுற்

றெளித்து, அதனைத் தொட்டுக் கண்ணில் ஒற்றிக்

கொண்டு சலத்தைத் தூரத்திலே கால்படாவிடத்

தில் விட்டுவிடுக.

முற்றிற்று.

சூரிய நமஸ்கார விதி.

சூரியமண்டலத்தைத் தரிசித்து, வெண்டாமரைப் பூவின்மேலே செவ்வொளியையுடைய வட்டமண்டலத்தின் நடுவேயுள்ளவராய் மாதுளம்பூ நிறத்தினராய் ஒருதிருமுகமும் இரண்டுதிருக்கண்ணும் இரண்டுதிருப்புயத்தினும் பொருந்திய அலர்ந்த வெண்டாமரைப்பூநாளம் இரண்டு பிடித்த இரண்டு திருக்கையும் உடையவராய்ச் சிவந்த வஸ்திரம் தரித்தவராய் உள்ள சூரியமூர்த்தியைத் தியானித்து, சிவசூரியாய நம என்று செந்தாமரைப்பூ முதலிய செம்பூக்களைத் தூவி,

பேசுவெண்டாமரை பாசனஞ்சிச்சிவந்த

பேரொளிசேர்தருவிருக்கமண்டலமத்தியரூப

ஆசறுமாதுளங்கமலர்போலுநிறத்தினரூப

அலர்ந்தனவாயிருபுயங்களடைந்தவெண்டாமரையின்

காசறுநாளம்பிடித்தசையிரண்டிசூடி

சருதுமொருமுகமிரண்டுசுண்டாடையவரூபத்

தசகமலீசெய்யவுடைகணையுடுத்தோனுகித்

திசழ்சிவசூரியனைநிதஞ்சிந்தனைசெய்திடுவாம்.

விளங்குதண்டிமுதலோராற்சேவிக்கப்படுவோன்

விமலன்முதனாற்சிங்கபதாசனத்தின்மேலோன்

எளங்கமிலாத்தீர்தைமுதற்சத்திகணசகிதன்

சருதருணமணியொளிபன்கடோற்கான்மழர்ந்தி

துளங் உலிறன்னங்கந்தன்னங்கமெனுங்கிரகந்
 தொகுமுடுவாதியகுமுச்சுவேதகஞ்சுத்திவர்ந்தோன்
 வளங்கொள்சுவேதாம்புசுத்தோட்கரணிநுநல்லிழியோன்
 வருசிவசூரியன்காக்கமகிழ்ந்தடியேங்கனையே.

என்று தோத்திரம்பண்ணி இரண்டுதரம் ஆன்மப்பிரத
 சுதிணஞ்செய்து,

வைகர்த்தாய நம.

விவஸ்வதே நம.

மார்த்தாண்டாய நம.

பாஸ்கராய நம.

ரவயே நம.

லோகப்பிரகாசகாய நம.

லோகசாக்ஷிணே நம.

திரிவிக்கிரமாய நம.

ஆதித்தியாய நம.

மகாசூரியாய நம.

அம்சமாலினே நம.

திவாகராய நம.

என்னும் பன்னிரண்டு திருநாமத்தைச் சொல்லிப் பன்
 னிரண்டு நமஸ்காரஞ் செய்து, எழுந்து, சும்பிட்டி
 விருப்பிய வரங்களை வேண்டிக்கொள்க.

கோபூசாவிதி.

1223
61733

கபிலே நந்தே நம.

கபிலே பத்திரே நம.

கபிலே சுசிலே நம.

கபிலே சுரபே நம.

கபிலே சுமநசே நம.

என்று பசுவைப் பூசித்து, அதற்கு ஒருபிடி புல்லுக்
கொடுக்க.

போசனவிதி.

அன்னம் பாவிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்

பொன்னம் பாவிக்கு மேலுமிப் பூமிசை

என்னம் பாவிக்கு மாறுசண் டின்புற

இன்னம் பாவிக்கு மோவிப் பிறவியே.

என்னுந் தேவாரத்தை மனசினாலாவது வாக்கினாலாவது
உச்சரித்துக்கொண்டு,

அஸ்திராய படு என்று வலக்கையணிவிரலினால் அன்ன
நீதின்மேலே சலம் புரோகழித்து,

கய

போசனவிதி.

சிவகுருபபிழையாரைவேத்தியம் சுவாகா என்று, சிவபெரு
மானுகரும் குரவருக்கும் நிவேதனஞ்செய்து, வல
வுள்ளங்கையிலே சலத்தைவிட்டு,

ஈசாநாய சுவாகா என்று அந்த அன்னத்தைச் சுற்றி, எஞ்
சிய உழுந்தமிழ்ந்து சலத்தை,

சற்புருஷாய சுவாகா என்று ஆசமனஞ்செய்து அன்னத்
தைப பிசைந்து,

அஸ்திராய உம் படு என்று உதராக்கினியைச்சொவி
பித்து,

நமசிவாய என்று மனசிலே சிந்தித்து, அத்தசசிந்தனை
யோடு போசனஞ்செய்துகொண்டு, எழுந்து, புறத்
தேபோய்க் கையிரண்டுங் கழுவிச் சலம வாயிலே
கொண்டு, இடப்பக்கத்திலே கொப்பளித்து, கை
கால்கழுவி, நெற்றியிலே “சிவ சிவ” என்று
விபூதி இட்டுக்கொள்க.

இரவிலே போசனம் பண்ணும்பொழுது விளக்கவிந்
தால், போசனம்பண்ணுது, அவ்வன்னத்தை வலக்
கையினாலே மூடி, விளக்கேற்றிவரும்வரையுஞ் சிவ
மூலமந்திரத்தை மனசிலே சிந்தித்துக்கொண்டிரு
ந்து, விளக்கேற்றிவந்தபின் போசனம் பண்ணுக.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

மகாமகேசரபாக்ஷாய, டாக்டர்

வே சாஸ்திராதி, பர் ஸால் நிதி

சென்கை-21).